

Lech Lecha – Genesis 12:1 – 17:27

Aliyah 2 – Genesis 12:14 – 13:4

In de eerste *aliyah* van *Lech Lecha* hebben we gezien dat Abram werd geroepen om op weg te gaan naar het Beloofde Land. Zijn vader Terah was ook al op weg gegaan, maar hij was halverwege gestrand. Abram bereikte wel zijn einddoel, maar schoot daar ver aan voorbij. Zo kwam hij in een nieuwe ballingschap terecht, namelijk in Egypte. Maar al met al staat deze *parshah* bol van **in beweging komen en reizen**.

Niet voor niets is dit de **derde** *parshah* van de *Thora*. De Hebreërs tellen namelijk met de letters van het alfabet. Zij zouden aan *Lech Lecha* dus de derde letter van alfabet toekennen. Dat is de **letter gimel**. Deze letter staat symbool voor het reizen naar verre landen. De naam *gimel* / *gamal* betekent namelijk 'kameel'. En de kameel was in die tijd bij uitstek het vervoersmiddel om verre reizen mee te maken. De karavanen maakten veel gebruik van kamelen om de woestijnen door te trekken. Verder is de letter *gimel* qua vorm een wandelende mens.¹

Lech Lecha begint dan ook met een gebod om in beweging te komen. **God** zegt in Genesis 12:1 tegen Abram: '**Ga op weg!**' (*Lech*). Maar in de tweede *aliyah* krijgt Abram opnieuw een gebod om op weg te gaan, ditmaal van de **Farao** in Egypte. In Genesis 12:19 zegt de Farao namelijk tegen Abram: 'Neem je vrouw en ga weg!' (*Lech*). Zo blijft Abram op weg. Hij schoot zijn doel voorbij, tot in Egypte. Maar de Farao gebiedt hem om terug te gaan. Hij moet op zijn schreden terugkeren...

God en Farao worden hier dus **tegenover elkaar** neergezet. God stuurt Abram op weg, maar hij reist te ver en komt bij de Farao uit. En Farao stuurt Abram weer terug naar God. We zien dit ook terug in de bestemmingen, waartussen Abram heen en weer reist. Abram reist van **Beth-El** (Huis van God) naar Egypte en weer terug. Maar in Egypte is de bestemming nog specifiek **Beth-Farao**, het huis van Farao. Daar wordt Abrams vrouw Sarai mee naar toe genomen. Abram reist dus heen en weer tussen het Huis van God en het huis van Farao.

Dit laat zien dat hier meer aan de hand is, dan op het eerste gezicht lijkt. Abram gaat niet zomaar bij een Egyptische Farao op bezoek, maar hij ontmoet in de Farao een **geestelijke macht**, die zich tegenover God opstelt. Deze geestelijke macht, die Farao aanstuurt, strijdt hier met God om Abram en Sarai. De Farao geeft zich uiteindelijk gewonnen en stuurt Abram weer terug naar God.

---

¹ Het interessante is dat de letter *lamed* letterwaarde '30' heeft en op het niveau van de tientallen ook voor beweging staat. De *lamed* is qua vorm een prikstok, die het vee of de leerlingen in beweging houdt. De naam van de huidige *parshah* bestaat uit twee woorden, die met een *lamed* beginnen: *Lech Lecha*... Dit is de opdracht aan Abraham om in beweging te komen! Zie verder: Studiehuis Reshiet, *Hebreeuws 'in Zes Dagen'*.

Twee andere punten wijzen ook in deze richting. Allereerst wordt de Farao door God met plagen getroffen, omdat hij Sarai tot vrouw wilde nemen. Maar de Farao wist helemaal niet dat Sarai de vrouw van Abram was. Het lijkt heel oneerlijk dat God de Farao met plagen treft, omdat de Farao helemaal **niet wist**, dat hij een fout beging. Kon God hem dat niet openbaren?²

Nee, want hier is meer aan de hand. Het was niet de Farao, uit wiens gedachten het plan kwam om Sarai te trouwen. Het waren de **geestelijke machten**, die Abram en Sarai wilden **inkapselen** in Egypte. Abram wilden ze inkapselen, door hem veel rijkdommen te geven. En Sarai wilden ze inkapselen, door huwelijksbanden met de Farao te arrangeren. Zo zouden Abram en Sarai niet meer terug kunnen naar hun God in Bethel.

Deze machten wisten heel goed waar ze mee bezig waren. Ook hadden zij zeggenschap over hoe Farao zich gedroeg. Daarom trof God hen met oordelen en plagen, vanwege hun **boosaardige plannen** met Abram en Sarai. De Farao is zich kennelijk maar halfbewust van de machten, die hem sturen. Hij lijkt namelijk oprecht verbaasd, als hij erachter komt, dat Sarai de vrouw van Abram is.

Het tweede punt wat in deze richting wijst, is het feit dat de **vorsten van Farao**, Sarai aanbevelen als vrouw aan Farao. Het idee kwam niet uit zijn eigen gedachten, maar uit de gedachten van zijn vorsten. Wie waren deze vorsten? Ik geloof dat deze vorsten niet zomaar raadgevers of vorsten waren, maar dat dit geestelijke vorsten waren. Waarom? Omdat hun naam verbonden is met die van Sarai:

De vorsten worden in het Hebreeuws met het woordje **sariem** geïntroduceerd. Dit betekent 'vorsten' of 'heersers'. Maar de naam **Sarai** betekent 'mijn vorst' of 'vorstin'. Dit is van precies hetzelfde Hebreeuwse woordje *sar* afgeleid. Maar Sarai was geen letterlijke vorstin. Zij heerste niet letterlijk als koningin of raadgeefster over een volk. Nee, Sarai was **in geestelijke zin een vorstin**. Zij was geroepen om een vorstin voor God te zijn.

Wat hier dus gebeurt is het volgende: de **geestelijke vorsten van Egypte** zagen deze vorstin van God aankomen en dachten: die moeten we inkapselen en onder onze autoriteit brengen. Daarmee slaan we een grote slag. Zij zagen de heerlijkheid en macht, die in de hemel aan Sarai gegeven waren. En zij wilden niets liever, dan dat Sarai, één van hen zou worden. Een vorstin onder de vorsten over Egypte.

Interessant is in dit verband dat de vorsten Sarai prezen en loofden bij de Farao. Hier wordt het woordje **hallelloe** gebruikt, wat ook veelvuldig voor het prijzen en loven van God gebruikt wordt in de Bijbel. Deze vorsten prezen Sarai en aanbaden haar haast. Het gaat hier niet simpelweg om menselijke schoonheid, maar om geestelijke grootheid.

---

² Het verhaal van een aartsvader, die zijn vrouw als zijn zus voorstelt, vinden we op nog twee plekken terug in de Thora. In Genesis 20:1ev herhaalt Abraham dezelfde truc bij Abimelech, de koning van Gerar. In dat geval geeft God Abimelech openbaring via een droom, dat hij Sarah niet tot vrouw moet nemen, omdat zij de vrouw van Abraham is. En in Genesis 26:7ev past zijn zoon Izak dezelfde truc toe bij Abimelech, maar nu komt Abimelech er zelf achter. God treft alleen de Farao met plagen, bij Abimelech wordt het op een andere manier opgelost. Dit bevestigt dat er in Farao's geval meer aan de hand was. Daar waren andere machten bij betrokken.

We willen een stap verder gaan, want dit verhaal heeft ook **profetische betekenis** voor het volk van de Israëlieten. Het verhaal van Abram en Sarai bij de Farao staat namelijk niet op zichzelf. We herkennen allerlei elementen uit het **Exodus-verhaal**. Wat hier met Abram en Sarai gebeurt, werpt profetisch licht op wat er later met het hele volk van de Israëlieten zal gebeuren. Daarin schuilt het belang van dit verhaal.

Het volk van Israël zal, net als Abram en Sarai, vanwege een hongersnood in Egypte terechtkomen. Hoe komen ze daar terecht? Wel, doordat Jozef aangeprezen wordt bij de Farao, vanwege zijn droom-uitleggende capaciteiten. Hij wordt meteen verheven tot onderkoning van Egypte. Ook krijgen de Israëlieten een goed stuk land, namelijk Gosen, in Egypte toegewezen.

We zien de parallellen: in beide gevallen is een **hongersnood** de aanleiding voor de verhuizing naar Egypte. Zowel Sarai als Jozef worden bij de Farao **aangeprezen**. Zowel Sarai als Jozef krijgen een plek als **vorst / vorstin** in Egypte. In beide gevallen worden Abram en zijn nakomelingen, de Israëlieten, met **rijkdommen** gezegend in Egypte.

Maar ook de beide uittochten uit Egypte vertonen parallellen. Abram en Sarai trokken uit vanwege **plagen**, die God over Egypte bracht. En ook het volk van de Israëlieten trok uit vanwege plagen, die God over Egypte bracht. Abram en Sarai namen veel **rijkdommen mee** uit Egypte, volgens Genesis 12:16 en 13:2. En ook de Israëlieten namen veel rijkdommen mee uit Egypte en beroofden zo de Egyptenaren, volgens Exodus 12:35-36. De Farao **verdrijft** Abram en Sarai met spoed uit zijn land en ook het volk Israël wordt eeuwen later door de Farao met spoed het land uitgejaagd.³

Wat leert het verhaal van Abram en Sarai ons nu profetisch over wat het volk van Israël overkomt in Egypte? Het leert ons dat de **geestelijke machten** van Egypte de Israëlieten hebben geprobeerd **in te kapselen**. Het gaat over meer dan slavernij en ballingschap alleen. De goden van Egypte moeten de schoonheid en geestelijke macht van de Israëlieten geproefd hebben. Misschien wel vanaf het moment dat Jozef in staat bleek om dromen uit te kunnen leggen. En zij dachten: als we Jozef en de Israëlieten kunnen inkapselen, zullen ze niet meer terug gaan naar hun God.

Jozef kapselden zij in, door hem koninklijke waardigheid en rijkdommen te verlenen. Maar ook door familiebanden met hem aan te gaan. Jozef krijgt de dochter van een heidense priester tot vrouw, namelijk Asnath.⁴ Opvallend genoeg trouwt ook Mozes met de dochter van een heidense priester, namelijk Zippora.⁵ De machten proberen Jozef en Mozes in te kapselen en het volk in Egypte in hun greep te houden. **Dezelfde tactieken**, als die ze bij Abram en Sarai gebruikten, gebruiken de machten vele jaren later nog steeds.

Welke schoonheid zagen de machten dan in het volk van de Israëlieten? Ik denk dat zij de zegen van Genesis 12:3 in werking hebben gezien: ieder die de Israëlieten zegende, werd gezegend en ieder die de Israëlieten vervloekte, werd vervloekt. We lezen namelijk hoe de Farao's **verlangen naar de zegen** van de vorsten van Israël. Als het volk net

---

³ Exodus 11:1, 12:33.

⁴ Genesis 41:45.

⁵ Exodus 2:16-22.

arriveert in Egypte, horen we dat de Farao een ontmoeting wil hebben met Jakob. En we horen hoe Jakob de Farao aan het einde van het gesprek zegent.⁶ Maar we lezen ook vlak voordat het volk uit Egypte vertrekt, dat de op dat moment heersende Farao tegen Mozes zegt: *Sta op, ga weg uit het midden van mijn volk ... Maar zegen ook mij!*⁷

We horen hoe de Farao als laatste van alles, Mozes smeekt om hem te zegenen. Maar we lezen niet dat Mozes deze zegen ook aan de Farao gegeven heeft. De machten, die de Farao's door de eeuwen heen bestuurd hebben, waren uit op één en dezelfde zegen: **de zegen van de Israëlieten**, die ze van God ontvangen hadden.

Toen de Egyptenaars zagen dat de Israëlieten te machtig begonnen te worden in Egypte, pasten ze ook een andere tactiek van inkapseling toe, namelijk die van onderdrukking en slavernij. **Egypte** heeft altijd deze **tweeheid** in zich gehad: enerzijds **de rijkdom**, de zegen en de voorspoed. Anderzijds **de slavernij**, de gejaagdheid, het altijd druk en in beweging zijn. De Israëlieten lieten niet alleen een verleden van slavernij achter zich, toen zij uit Egypte wegtrokken, maar ook de vleespotten van Egypte. Daarnaar hebben ze nog vaak genoeg terugverlangd in de woestijn.⁸

Hoe kwamen Abram en Sarai ook alweer in Egypte terecht? Enerzijds waren zij op zoek naar **brood**, naar rijkdom en voorspoed. Anderzijds **reisden zij veel te ver** door. Ze bleven in beweging, waar zij tot rust hadden moeten komen. Dit is de tweeheid van Egypte: zegen met stress, rijkdom met drukte, vleespotten met slavernij. Opvallend zijn in dit verband ook Genesis 41:45 en Genesis 47:10, die we beiden al genoemd hebben:

*De Farao gaf Jozef de naam Zafnath-Paäneah en gaf hem Asnath, de dochter van Potifera, een priester uit On, tot vrouw. En Jozef **vertrok** en **reisde** het land Egypte door.*

*En Jakob zegende de Farao en **ging** weer bij de Farao **weg**.*

We lezen dat als Jozef ingekapseld is, door met Asnath te trouwen, hij het hele land Egypte **doorreisde**. En we lezen dat als Jakob ingekapseld is, door Farao zijn zegen te geven, hij weer bij Farao wegging. Beiden komen in beweging en reizen door Egypte heen. Egypte staat voor beweging, bezig zijn, druk zijn. Jozef kreeg ook strijdswagens van de Farao en niemand in Egypte kon zelfs zijn hand of voet opheffen, zonder de toestemming van Jozef.⁹ Zo wordt Jozef koning over de altijd bewegende Egyptenaars.

Herkent u onze **Westerse samenleving** hierin? Ik denk dat onze samenleving bij uitstek door de machten van Egypte beheerst wordt. We zijn rijk gezegend qua materiële zaken, maar we zijn **altijd druk**, in beweging en gestrest. We worden als slaven van het financiële systeem voortgedreven. De zweep ligt over onze rug. We zijn totaal

---

⁶ Genesis 47:10.

⁷ Exodus 12:31-32.

⁸ Bijv. Exodus 16:3. Egypte houdt verband met de letter *kaf*, de dienstdoende hand, met letterwaarde 20. Hier zit van meet af aan dubbelheid in. De Hebreeuwse naam voor Egypte is *Mitsrayim*, wat een tweevoud is. Egypte was onderverdeeld in boven- en beneden-Egypte. En het bevond zich aan de twee oevers van de Nijl. Maar de *kaf* staat ook tegenover de letter *beth*, het Huis van God, met letterwaarde 2. In Egypte staat een ander huis, namelijk het huis van slavernij (*bet avadiem*, Exodus 20:2).

⁹ Genesis 41:44, 45:21, 46:29,

ingekapseld door alle **comfort** en genoegens, waar we aan gewend zijn geraakt. En ook onze onderlinge relaties houden dit systeem in stand. We vergelijken ons geluk met de mensen om ons heen en blijven streven naar meer. Reclames spelen daar een belangrijke rol in.

Dit is niet zoals het bedoeld is. God heeft ons niet bedoeld om wolkenkrabbers tot in de hemel te bouwen, om baas boven baas te hebben, om de rijkdom zo ongelijk verdeeld te hebben, om het milieu zo te belasten, om zo gestrest door het leven te gaan, etc. Wat God voor ogen had, was een **kleinschalige** agrarisch-ambachtelijke samenleving. In het **Messiaanse Rijk** zal ieder onder zijn eigen vijgenboom en wijnstok zitten.¹⁰ Het Beloofde Land zal eerlijk verdeeld zijn.¹¹ Ieder zal zijn eigen stukje land en opbrengst hebben: gelijkheid, kleinschaligheid, milieuvriendelijkheid, leven met de natuur, etc.

Maar willen we Egypte achter ons laten? Dat is de spanning waarin we staan. De slavernij van Egypte achter ons laten, betekent ook het comfort en de genoegens van Egypte achter ons laten. Om een klein voorbeeldje te noemen, waar ik momenteel zelf wel mee aan het stoeien ben: met het **vliegtuig** kunnen we overal makkelijk naar toe. Dat is een zegen. Het zijn onze hedendaagse kamelen of strijdagens, om zo te zeggen. Maar het vliegtuig is wel enorm vervuilend voor het milieu. Wat weegt dan zwaarder? Ons comfort om makkelijk en snel te reizen of onze taak om goed voor de aarde te zorgen?

Om nog een ander voorbeeld te noemen: **medicijnen** helpen tegen (symptomen) van ziektes, maar de medicijnindustrie is zo verdorven als wat.¹² Het draait allemaal om geld. En de bijwerkingen van medicijnen maken dat we minder en minder aan Gods bedoelingen beantwoorden.¹³ En aan Gods apotheek in de natuur wordt voorbij gezien. Er zijn tal van andere voorbeelden te noemen. Comfort komt in onze samenleving tegen een geestelijke prijs...

Bij de uittocht van de Israëlieten uit Egypte werd heel duidelijk, dat er geestelijke machten actief waren, die het volk vast wilden houden. Met **iedere plaag** werd namelijk één van de **goden van Egypte** uitgeschakeld: het veranderen van water in bloed, schakelde bijvoorbeeld de god van de Nijl Hapi uit, de zonsverduistering schakelde de zonnegod Ra uit, de sprinkhanen schakelden de god van de aarde Geb uit, etc.

En wat is de reactie van de Egyptenaars? Ze willen de Israëlieten zo snel mogelijk **het land uitgooien**. Zodra de geestelijke machten zien, dat hun **territorium in gevaar** komt, willen ze de aanvallers zo snel mogelijk van hun terrein afgooien. Zolang ze de Israëlieten klein konden houden, was het prima, maar nu dreigen ze al hun gezag te verliezen. En ze willen in elk geval wel blijven heersen over de Egyptenaars.

---

¹⁰ Micha 4:4.

¹¹ Jozua 13-21, Ezechiël 48.

¹² In Openbaring 21:8 staat dat de *Farmakoi* in de poel van vuur gegooid zullen worden. Hiervan is ons woord *farmaceutisch* afgeleid. Het symbool van de medicijnindustrie is een stok met een slang eromheen. Dit was het symbool van de Griekse god van de geneeskunst Asclepius. De bron van deze industrie is een demonische.

¹³ Zo zorgen allerlei stoffen in medicijnen dat we geestelijk afgestompt raken. Er valt bijvoorbeeld een direct verband aan te wijzen tussen de vele gevallen van autisme en de toename van het aantal inenting.

Ditzelfde principe zien we bij **Yeshua** in werking treden. Als Yeshua een gebied met **demonische bezetting** binnenkomt, dan manifesteren de demonen zich. Er vindt een clash plaats tussen het Koninkrijk van de hemel en het rijk van de duisternis. Dit zien we bijvoorbeeld gebeuren als Yeshua naar het land van de **Gadarenen / Gerasenen** reist. Dit land viel onder demonische bezetting. Meteen als Yeshua daar aanmeert, komt er een demonisch bezeten man schreeuwend op Hem afrennen.

Maar Yeshua is de sterkere. Hij drijft de demonen bij deze man uit. En wat is dan reactie van de bevolking hierop? Er staat geschreven in Mattheüs 8:37: *En heel de menigte uit de omgeving van het land van de Gadarenen vroeg Hem van hen weg te gaan, want zij waren met grote vrees bevangen...* Zodra de machten doorhebben dat ze aan de verliezende hand zijn, zullen ze je hun gebied uit proberen te drijven. De bevolking smeekte Yeshua om van hen weg te gaan.

Ook onze samenleving wordt **door machten beheerst**: machten van het geld, machten van de voorspoed, machten van de drukte, etc. Maar wij mogen in Yeshua's naam opstaan en het einde van deze machten **proclameren**. Zij zullen vallen. En wees er dan bedacht op, dat u **uitgestoten** zult worden uit het financiële systeem. U zult er misschien comfort bij moeten inleveren, maar u zult in vrijheid uw weg mogen vervolgen!

We lazen dat de Israëlieten de **rijkdommen van Egypte** met zich meenamen. Zij beroofden de Egyptenaars. En het bijzondere is dat deze rijkdommen uiteindelijk gebruikt werden om de **Tabernakel** mee te bouwen. De tent waarin God te midden van zijn volk komt wonen. Zo ook bij Abram en Sarai. In Egypte kreeg Abram allemaal beweeglijke dingen van de Egyptenaars. Het lijstje in vers 16 sluit af met **kamelen**. Maar als Abram uit Egypte vertrokken is, krijgt hij ook materialen mee: **zilver en goud** (Gen. 13:2). Waarom krijgt Abram zilver en goud mee? Wel, omdat hij op weg was naar *Beth-El*, het **Huis van God**. Dit is een voorafschaduwing van de bouw van de Tempel, met zilver en goud.

Eindelijk komt Abram, na al zijn reizen, dan toch een beetje **tot rust**. Hij heeft materialen meegekregen om het Huis van God (*Beth-El*) gestalte te kunnen geven. Abram zal gaan wonen in het Beloofde Land en zijn nageslacht zal, nadat ze uit Egypte zijn uitgeleid, een **Tempel** bouwen voor God in Jeruzalem.

Ook Lot kreeg rijkdommen mee uit Egypte, maar zijn rijkdommen sluiten niet af met zilver en goud, maar met **tenten** (Gen. 13:5). Hij is nog niet helemaal klaar met het **reizen**. Hij wil eerst nog gaan wonen in **Sodom en Gommora**. We weten dat dit avontuur niet goed afliep: Sodom en Gommora werden met vuur uit de hemel verbrand. Dit stelt ons voor de vraag: wat we doen met de rijkdommen, die we in deze wereld verwerven? Wijden we die aan God toe of gaan we er onze eigen weg mee op...?

Ik wil afsluiten met een **profetische boodschap voor de Kerk**. De profetische lijnen zijn namelijk niet uitgeput, bij de uittocht van Israël uit Egypte. Zoals we in de vorige cyclus (de eerste *aliyot*) gezien hebben bij het verhaal van **Jozef**, staat Jozef symbool voor Yeshua. Hij wordt door de **Egyptenaars** onherkenbaar gemaakt voor zijn Joodse

broeders. Zo kon Hij zowel de Egyptenaars als de Israëlieten redden van de honger. Maar uiteindelijk openbaarde Jozef zichzelf aan zijn broeders.

Zo ook **Yeshua**. Hij was de Mashiach van het Joodse volk, maar Hij werd door de **heidenvolken** onherkenbaar gemaakt voor zijn Joodse broeders. Zo kon Hij zowel de heidenvolken als het Joodse volk redden van de geestelijke honger. Maar uiteindelijk zal Hij Zichzelf bekendmaken aan zijn Joodse broeders. Op die dag moeten de heidenvolken even buiten de deur wachten.¹⁴

Maar ook het verhaal van de huidige *aliyah* werpt profetisch licht over deze gebeurtenissen. Want wat hebben **de Kerken** met Yeshua en Israël gedaan? Zij hebben **Yeshua ingekapseld** in hun eigen theologie en religie. Zij hebben Hem met eer en rijkdom overladen, door vele kerken, machtsposities en rijkdommen in zijn Naam op te bouwen.

En Israël, wat hebben zij met de **vorstin Israël** gedaan? Zij verkondigden dat zij in plaats van Israël gekomen waren. Zij waren het nieuwe en geestelijke Israël. **Zij namen al haar zegeningen over**: zij gingen altaren bouwen in hun kerken, zij gingen het wierrook branden, zij brachten de offers in de vorm van de eucharistie, zij maakten getijdengebeden en zij claimden Jeruzalem met de kruistochten, zij veranderden de Bijbelse feestdagen en maakten er een combinatie met heidense feesten van, zij veranderden de kalender, zodat deze vanaf Yeshua begon te tellen, etc.

En het **volk Israël** hebben zij van meet af aan **de Kerk uitgegooid**. Vanaf het begin en door de eeuwen heen heeft de Kerk de Joden **vervloekt, vervolgd en gedood**. Net als de Egyptenaren wilden zij alle zegeningen inkapselen en de geestelijke vorstin Israël trouwen, maar wilden zij de Israëlieten zelf door slavernij, onderdrukking en vervolging onder de duim houden.

Steeds was de redenatie: ja, toevallig kwam Yeshua uit het Joodse volk voort, maar zij waren ongehoorzaam. Wij zijn de nieuwe familie van Yeshua, de aanstaande Bruid. Maar wat we vergaten was dat Israël niet alleen de zuster van Yeshua was, maar ook zijn Bruid!¹⁵ Net als Sarai, was Israël niet alleen de zuster, maar vooral ook de vrouw van Yeshua. En op een dag zullen de Kerken uit moeten roepen tot Yeshua: **Waarom heeft U ons niet verteld, dat Israël uw Bruid is en niet alleen Uw zuster...?!**

Op die dag zullen **plagen** de volken treffen, vanwege Israël, Yeshua's Bruid. En de machten, die de volken geregeerd hebben, zullen inzien dat ze Yeshua en Israël niet langer in kunnen kapselen. En ze zullen hen **met grote haast** naar hun land doen terugkeren. Israël zal de rijkdommen van de volken meenemen.¹⁶ Dan zijn de tijden van de heidenen vervuld.¹⁷ Let op de tekenen, want deze dingen staan voor de deur!

---

¹⁴ Genesis 45:1, Zacharia 12:9ev, Romeinen 11, etc.

¹⁵ Jes. 52:1-2, 54:5, Jes. 65-66, Ezech. 37:25-28, Hosea, Zach. 12-14, etc. De hele missie en bediening van Yeshua was op het Joodse volk gericht. Hij kwam om de beloftes van het Oude Testament waar te maken en het Joodse volk in ondertrouw te nemen. Zie bijvoorbeeld: Matthéüs 15:24...

¹⁶ Jesaja 60, Haggaï 2:6-10, Openbaring 21:24-26. In de Eintijd zal het gaan als bij de Exodus, zie Exodus 12:36.

¹⁷ Romeinen 11:25.

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. Farao en **Egypte** worden door **geestelijke machten** bestuurd
2. Deze machten wilden **Israël inkapselen** door rijkdommen, relaties en slavernij
3. Egypte bevat de tweeheid **rijkdom/voorspoed** en **slavernij/drukke**
4. Onze **Westerse samenleving** wordt door dezelfde tweeheid getypeerd
5. De **spanning** is: wil je vrij zijn, ten koste van je comfort...?
6. Zodra machten hun greep op je verliezen, **gooien ze je eruit**
7. De machten zijn uit op **de zegen van Israëls God**
8. Gods ideaal is een **kleinschalige**, milieuvriendelijke en gelijke samenleving
9. **Israël rooft** de rijkdommen van de heidenvolken op het eind
10. Daarmee wordt een **Tempel voor God** gebouwd
11. **Kom tot rust** en reis niet aan Gods doel voorbij!
12. **De Kerk** heeft **Yeshua ingekapseld** en de **zegeningen van Israël overgenomen**
13. **Israël** is niet alleen de zuster van **Yeshua**, maar ook **zijn Bruid!**